

Dosar nr. 2r-341/17

DECIZIE

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecător
Judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând recursul declarat de către Bîcov Boris,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tîleatîțhii Anatolie către Bîcov Boris privind încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017, prin care nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Bîcov Boris, precum și a încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, prin care a fost restituită cererea de apel depusă de Bîcov Boris împotriva hotărârii Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 15 decembrie 2016,

a constatat:

La data de 26 mai 2016, Tîleatîțhii Anatoliei a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Bîcov Boris, solicitând încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, Bîcov Boris îi este un bun cunoscut, mai mult de douăzeci de ani. Au fost în relații prietenești, reciproc se ajutau în diferite situații legate de serviciu, aveau încredere unul în altul până la apariția litigiului. La începutul anului 2013, pârâtul administra o afacere prosperă și pentru a lărgi activitatea l-a rugat să-i împrumute suma de 15 000 de dolari SUA pe termen de un an, până la 31 decembrie 2013. Reclamantul a acceptat rugămintea pârâtului cu o singură condiție, ca la expirarea termenului stabilit, la prima cerință, îi va întoarce datoria. După expirarea termenului stabilit, la 31 decembrie 2013, Bîcov Boris l-a rugat să prelungească termenul încă pe un an, adică până la 31 decembrie 2014, fapt cu care reclamantul a fost de acord.

La începutul anului 2015, reclamantul a avut nevoie de bani și a solicitat pârâtului întoarcerea datoriei. Multiplele încercări de a soluționa problema pe cale amiabilă au eșuat, pârâtul nu răspunde la telefon, evită întâlnirile.

Astfel, reclamantul a solicitat încasarea din contul pârâtului Bîcov Boris în beneficiul său a datoriei în sumă de 15 000 dolari SUA, sau echivalentul acestei sume în lei moldovenești la data emiterii hotărârii judecătorești; suma de 83471,90 lei cu titlu de rată a dobânzii de întârziere conform prevederilor art. art. 585, 619 CC, și taxa de stat în sumă de 8910 lei, achitată la depunerea acțiunii civile.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 15 decembrie 2016, cererea de chemare în judecată a fost admisă.

Invocând ilegalitatea hotărârii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 15 decembrie 2016, la data de 10 ianuarie 2017, Boris Bîcov a depus cerere de apel nemotivată, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Bîcov Boris și i s-a comunicat apelantului despre necesitatea prezentării cererii de apel motivate și a dovezii de achitare a taxei de stat în mărime de 6685,50 lei, acordându-i pentru aceasta un termen de până la 11 aprilie 2017, ora 15.00.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, cererea de apel depusă de Bîcov Boris, împotriva hotărârii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 15 decembrie 2016, a fost restituită din motivul neîndeplinirii în termen a indicațiilor instanței.

La data de 25 aprilie 2017, împotriva încheierilor Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017 și 11 aprilie 2017, Bîcov Boris a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia, repunerea în termenul de atac în privința încheierii din 08 februarie 2017, casarea parțială a acesteia în partea ce ține de achitarea taxei de stat, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, și remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu soluția instanței de apel, dat fiind faptul că prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017 nu a fost examinată cererea sa privind scutirea de la plata taxei de stat, care a fost indicată în cererea de apel nemotivată din 10 ianuarie 2017. Mai mult ca atât, recurentul Bîcov Boris consideră că instanța de apel i-a încălcat dreptul său de acces liber la justiție, deoarece i-a fost respinsă cererea de amânare a ședinței din 11 aprilie 2017, iar cererea de apel i-a fost restituită.

Studiind materialele dosarului în raport cu cele invocate în recurs și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Bîcov Boris urmează a fi respins din următoarele motive.

Conform art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Verificând înscrisurile anexate la dosar prin prisma pretențiilor deduse judecării, instanța de recurs constată că recurentul a recepționat încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, la data de 20 aprilie 2017 (f. d. 73), iar cererea de recurs a fost declarată la data de 25 aprilie 2017, astfel recursul împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017 fiind depus cu respectarea termenului prevăzut de lege.

În privința încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017, Colegiul ține să menționeze faptul că nu pot fi reținute argumentele recurentului prin care acesta justifică omiterea termenului de contestare.

Astfel, recurentul Bîcov Boris invocă faptul că a luat cunoștință de această încheiere la data de 24 martie 2017, când a recepționat-o prin intermediul poștei. Acest fapt se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d. 60). Deci, potrivit opiniei recurentului, termenul de declarare a recursului, calculat din această dată, urma să expire la data de 10 aprilie 2017, aceasta fiind ultima zi în care avea dreptul să conteste încheierea din 08 februarie 2017. Totodată, recurentul susține că nu a avut posibilitatea să înainteze o cerere de recurs, invocând starea sa de sănătate și solicitând repunerea în termenul de atac.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiată cerința recurentului privind repunerea în termenul de atac în privința încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017, dat fiind faptul că declarațiile acestuia se combat prin probele anexate la materialele cauzei.

Față de cele arătate, Colegiul reține că, potrivit înscrisurilor din dosar, la data de 22 februarie 2017, Bîcov Boris a înregistrat la Curtea de Apel Chișinău o cerere prin care a solicitat permisiunea instanței de a lua cunoștință de materialele cauzei, iar la data de 28 februarie 2017, recurentul și-a valorificat acest drept (f.d. 56, 57). Astfel, recurentul a luat cunoștință de încheierea contestată la data de 28 februarie 2017, înainte de a fi recepționată prin poștă, respectiv termenul de atac urmează a fi calculat din această dată.

Luând în considerație cele indicate mai sus, Colegiul ajunge la concluzia că cererea de repunere în termen urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată, iar recursul declarat de Bîcov Boris împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017 urmează a fi respins ca tardiv.

În același timp, în speță se constată că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, a fost respinsă cererea lui Bîcov Boris de amânare a ședinței de judecată și a fost restituită cererea de apel depusă de Bîcov Boris împotriva hotărârii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 15 decembrie 2016, din motivul neîndeplinirii în termen a indicațiilor instanței.

Prin urmare, caracterul abuziv și cu rea-credință al acțiunilor apelantului-recurent se observă prin faptul că, luând act de încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017, de a nu da curs cererii de apel, dânsul nu a manifestat dorința de a contesta acest act de discreție al instanței de apel, în cazul în care nu a fost de acord cu soluția instanței, precum și nu a solicitat instanței să-i fie prelungit termenul oferit pentru înlăturarea neajunsurilor din cererea de apel, în cazul în care a invocat starea de sănătate.

Din aceste considerente, nu pot fi reținute ca întemeiate argumentele apelantului-recurent referitor la ilegalitatea încheierii instanței de apel, or, acesta a dispus de un termen suficient pentru achitarea taxei de stat.

Colegiul relevă că, potrivit art. 61 CPC, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1)-(3) CPC, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

La fel, Colegiul reține că actul judecătoresc de procedură implică cert obligația pozitivă a apelantului de a achita taxa de stat la depunerea cererii de apel și a prezenta apelul motivat, iar nerealizarea acestei sarcini procedurale, precum și necontestarea actului procedural prin care nu s-a dat curs cererii de apel, instituie prezumția de recunoaștere a legalității acestui act procedural și, în consecință,

obligăția de a se conforma cerințelor instanței de apel, denotă întrunirea în speță a temeiurilor legale pentru restituirea cererii de apel.

Pe cale de consecință, Colegiul apreciază recursul declarat de Bîcov Boris ca unul tardiv și neîntemeiat și care necesită a fi respins, cu menținerea încheierilor Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017 și 11 aprilie 2017.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge cererea lui Bîcov Boris privind repunerea în termenul de declarare a recursului împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017.

Se respinge ca tardiv recursul declarat de către Bîcov Boris împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017, prin care nu s-a dat curs cererii de apel.

Se respinge ca neîntemeiat recursul declarat de către Bîcov Boris împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, prin care a fost restituită cererea de apel.

Se mențin încheierile Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017 și 11 aprilie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Tîleatîțhii Anatolie către Bîcov Boris privind încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecător

Judecători

Svetlana Filincova,

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas